

przekazane poufne dokumenty i informacje mogą być udostępniane tylko tym pracownikom, którym są one niezbędne do wykonania umowy,

strony umowy zobowiążą swoich pracowników zgodnie z niniejszą umową do zachowania poufności;

na żądanie, jednakże najpóźniej z momentem zakończenia współpracy, wszystkie istniejące w tym zakresie poufne informacje należy usunąć lub zwrócić drugiej stronie?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej, Dz. U. L 201 s. 37)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada (Hiszpania) w dniu 8 marca 2012 r. — Promociones y Construcciones BJ 200 S. L. i inni

(Sprawa C-125/12)

(2012/C 174/22)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Mercantil de Granada

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Promociones y Construcciones BJ 200 S. L., Ignacio Alba Muñoz, syndyk Promociones y Construcciones BJ 200 S. L. oraz Agencia Estatal de la Administración Tributaria (organy skarbowe)

Pytania prejudycjalne

1) Czy w sytuacji gdy postępowanie sądowe jest postępowaniem upadłościowym otwartym w wyniku stwierdzenia niewypłacalności dłużnika, to artykuł 199 ust. 1 lit. g) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, stanowiący, że „1. Państwa członkowskie mogą postanowić, że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest podatnik — odbiorca następujących transakcji: (...) g) dostawa nieruchomości zbywanych przez dłużnika z tytułu wyroku w ramach procedury przymusowej sprzedaży” należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on jedynie transakcje, które ściśle odpowiadają likwidacyjnemu charakterowi tego postępowania czy też etapowi likwidacyjnemu, na którym to postępowanie się znajduje, w taki sposób, że sprzedaż rzeczonych nieruchomości musi mieć miejsce wskutek całkowitej likwidacji majątku dłużnika, czy też biorąc pod uwagę to, iż postępowanie upadłościowe może doprowadzić, jako jedna z opcji, do likwidacji upadłego przedsiębiorstwa, to wskazany powyżej przepis dyrektywy obejmuje także jakiegokolwiek zbycie nieruchomości dokonane przez dłużnika postawionego w stan upadłości w toku postępowania upadłościowego?

2) Czy art. 199 ust. 1 lit. g) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, należy interpretować w ten sposób, że „procedura przymusowej sprzedaży”, o której mowa w tym przepisie, obejmuje sądowe zbiorcze postępowanie upadłościowe, w ramach którego dokonane zostało dobrowolne zbycie jednego lub więcej składników majątku, niezależnie od tego, iż postępowanie upadłościowe nie znajdowało się w fazie przymusowej likwidacji majątku, zaś sprzedaż miała miejsce jedynie ze względu na korzystną sposobność; czy też przeciwnie, przywołane pojęcie obejmuje wyłącznie przymusową sprzedaż sądową mającą na celu likwidację majątku dłużnika?

3) W tym ostatnim przypadku, jeżeli art. 199 ust. 1 lit. g) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej odnosi się wyłącznie do przymusowej sprzedaży sądowej mającej na celu likwidację majątku dłużnika, czy należy interpretować przywołany wyżej przepis w ten sposób, że wyłącza on możliwość zmiany podatnika VAT w przypadku zbycia nieruchomości przez dłużnika w upadłości, dokonanego ze względu na korzystną sposobność i pozytywne skutki dla interesów upadłości, poza wszelkim procesem całościowej likwidacji majątku upadłego i co za tym idzie, należy zaniechać zastosowania przepisu prawa krajowego, który rozszerzył zakres zastosowania art. 199 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2006/112 na takie stany faktyczne, których ta norma nie przewiduje?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Niemcy) w dniu 8 marca 2012 r. — Magdeburger Mühlenwerke GmbH przeciwko Finanzamt Magdeburg

(Sprawa C-129/12)

(2012/C 174/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Magdeburger Mühlenwerke GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Magdeburg

Pytanie prejudycjalne

Czy decyzja Komisji C(1998) 1712 z dnia 20 maja 1998 r. (¹) pozostawiła ustawodawcy niemieckiemu zakres swobody implementacyjnej przy formułowaniu § 2 zdanie drugie pkt 4